

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:r 71 (646).

ONSDAGEN DEN 6 SEPTEMBER 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. > 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGS-DAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILD T FÖRMÄNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	--	--	--	---

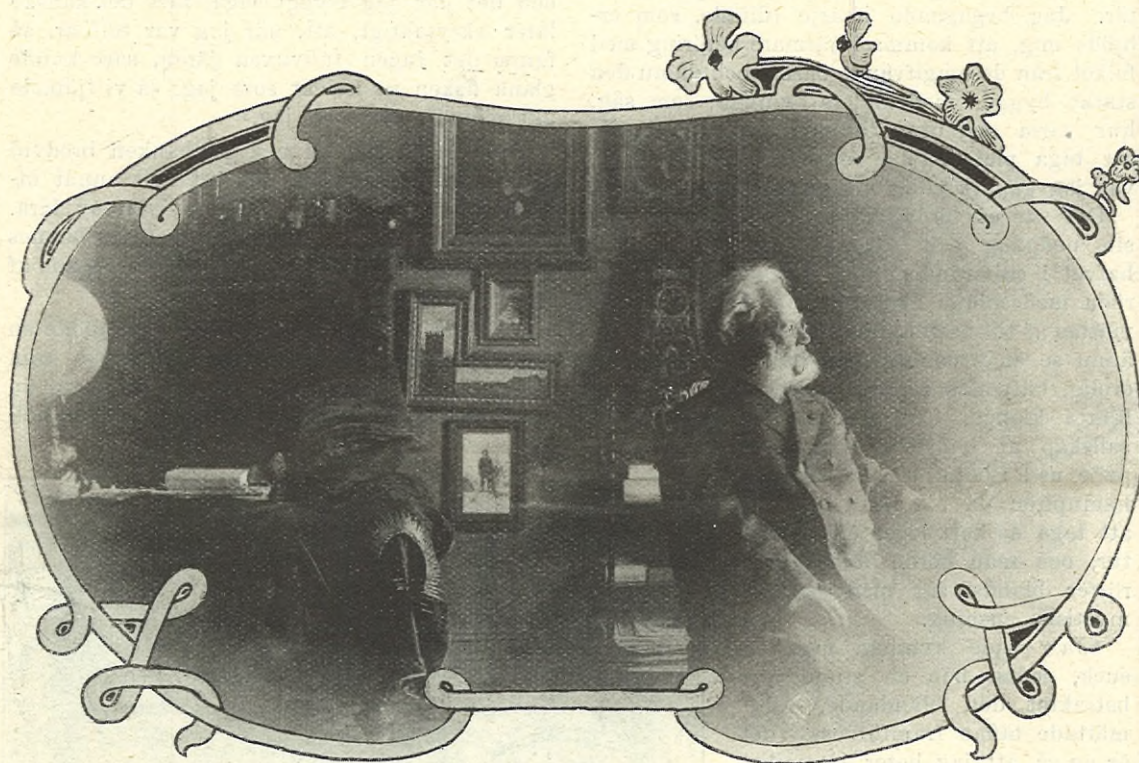

Foto. Nyblin, Kristiania.

PÅ GÄSTBESÖK HOS HENRIK IBSEN.

VI HADE den där juliaftonen på Kristiania järnvägspererrong åsett, när konung Oscar lämnade Norge för att i Moss gå ombord på Drott och resa ned till sin sedvanliga badsejour i Marstrand.

Omgifven af skådelystna och hälsande folk-skaror, passerade konungen den mattbelagda perrongen och steg upp i vaggonen, hvilken om några minuter satte sig i rörelse under folkmassornas kraftiga hurrarop, dem konungen besvarade med att vänligt nicka genom kupéfönstret.

På återvägen från stationen gjorde mitt unga sällskap en titt in på Grand Hôtels veranda för att se efter, huruvida doktor Ibsen fanns där.

Vi hade en gång, vid en festlighet, haft lyckan att blifva föreställda för honom och hvad det led blifvit uppmanade att, om vi någon gång besökte Kristiania, då uppsöka honom.

Men skulle han, den af så mycket tankens och fantasiens arbete, af främlingar och intervieware upptagne stormannen efter så lång tid, två års förlopp, erinra sig oss?

Vi sågo honom mycket riktigt sitta där,

hufvudet med det yfviga silfverhvita håret, med nacken vänd åt oss.

Men inte visste vi därför, »hvar vi hade honom»!

När så hon, den unga, tog mod till sig och med ett sprang upp på verandan, blickade han upp från sin tidning, hvilken han, i förbigående sagdt, håller upp framför sig, fästad vid en fin käpp.

Han släppte tidningen, räckte fram bägge sina händer.

»Kommer De da ändtligen.»

Han var så hjärtevinnande god och vänlig. Vi drogo oss dock snart tillbaka, rädda att synas påträngande, men fingo därförinnan en inbjudan till hans hem följande dags förmiddag. —

Ett ljusst och vackert hem var det, af ädlaste hållning, väggarna täckta med taflor af mästare med världsberömda namn.

Äfven den vackra, i ek hållna matsalens väggar ägde samma kostbara, utsökta beklädnad som de bägge närgränsande salongerna och skaldens arbetsrum, där vi blefvo inbjudna att slå oss ned.

Rummet är af oregelbunden form, med tvänne fönster utåt Drammensvejen med dess gröna planteringar. Midt framför det borte fönstret står det mycket enkla »dagskrifbord», vid hvilket skalden skrifver från åtta på mor-

gonen till tre på eftermiddagen, frukosttimmen, klockan elfva, undantagen.

Emellan fönstren är ett annat skrifbord för kvälls- och nattarbete. En lång, bekväm hvilsoffa och på divansbordet där framför, bland en massa böcker och tidskrifter, en del af Ibsens arbeten i praktband.

Zorns stora förträffliga oljemålning af Strindberg upptar helt ena tvärväggen.

På ett litet bord i hörnet invid skaldens skrifplats står uppställd den stora fotografi af de medlemmar af Svenska Folkdansens Vänner, hvilka på Hasselbacksfesten 1898 uppträdde och till sjuttioåringen Henrik Ibsens ära dansade deras lands vackraste, mest karaktäristiska folkdanser.

Lifligt önskar han, att i Norge finnes någon, som ville och kunde upptaga denna vackra idé, och väl har han reda på, att Philocoristerna under denna sommar uppträdt i Kristiania.

»Men,» med en liten skalk i ögat, »det kunde ju ej blifva detsamma att se. Där fanns ju inga unga damer med, gracen och behaget måste ju uteblifva!»

Samma dags afton voro vi inbjudna till Grand Hôtel af ingen mindre än Henrik Ibsen själf.

Där, vid det fint till fest ute på verandan ordnade bordet flöt samtalet lätt, hjärtligt, enkelt och otvunget.

Han talade om sin kärlek till Sverige och sin önskan och förhoppning att en gång, kanske snart nog, få bosätta sig i — Sverige. Kullen i Skåne är den trakt, som därvid helst föresväfvar honom. »Man har därifrån så lätt att komma öfver till andra länder, af hvilka nationers kvinnor, Sydtyskland, Ungarn och Österrike i hans tanke äga de »intressantaste typerna»!

»Kanske finnas de ock bakom eder tidning bland den kosmopolitiska samling af resande, som, intet ondt anande, föra sin högljudda tillvaro härutanför på terrassen» — gissa vi.

Det blixtrar till i hans ögon, ett smittande löje af samförstånd!

»Åh, men de ære meget intressante, desse aviserne, vet De vell!»

Blir han aldrig trött, aldrig sjuk?

Han har »såmeend aldrig leget syg en eneste dag i sitt liv, skjønt han visst nok ikke har sparet sin helbred.»

Vid sina vidsträckta resor och långa vistan- den i främmande land har han alltid, så vidt möjligt varit, iakttagit detta lands vanor i diet och lefnadssätt, »men detta tör väl kanske icke betyda något.»

Hans eljes så ljusa, leende uppsyn blef allvarlig, när han talade om sitt »arbete», detta sista, hvarmed han blir upptagen till jul, och

sedan ett helt år, innan han kommit till rätta med alla de nationers förläggare, hvilka ha öfversättningsrätt till detsamma.

Ranft har redan tillförsäkrat sig om det för Sverige. »Der de ha nok så gode kræfter att utføre mine forskjellige roller.»

Vid den nya teaterns i Kristiania invigningsfest skall ett af Ibsens skådespel uppföras, »förmodligen af de nyare». Holberg — Skandinaviens äldste dramaturg skall representeras första dagen — så »jag!» och så Björnson!

Han talade allvar, och han skämtade, han kunde bli vek och hjärtlig. Hans underfulla, skiftande, af kraft och snille blixtrande ögon återspeglade hvarje känsla.

Vi voro helt indragna i trollkretsen, som han med sina ögon och med sitt låga, ofta tvärbrutna tal, sitt gåtfulla leende slagit omkring sig och oss, där vi sutto, bekikade af hotellets kunder och gäster, hvilka uppenbarade sig i fönster, från terrassen utanför och från det vida porthvalfvet.

Visst är, att den aftonen kommer att lefva med oförglömmelig makt i vårt minne, och att vi, när vi vid åttatiden på kvällen lämnade festen, voro så *tagna* af de känslor af beundran och tillika svärmisk tillgifvenhet och enkel barnlig tacksamhet, för att allt detta kommit oss så oväntadt till del, att vi »fölla» ner på en bänk utanför hotellet och ej på en lång stund kommo oss för med att säga ett ord. Vi bara logo åt »minnet», vackert, rikt och varmt, som det stod för oss!

Laura Fitinghoff.

KONSTNÄRLIG MÖBELINDUSTRI.

KONSTEN är ej längre som förr endast den förnäme skönhetsförkunnaren, hvilken som en mystisk gud, osynlig i sin höga olymp, blott talar till några få utvalda; en ny tid med nya och demokratiska åskådningssätt har alstrat en fördomsfriare och mera praktisk konstutövning, hvilken sätter sin högsta ära i, att så många som möjligt må varda delaktiga af konstskönhetens glädjealstrande och humaniserande skatter.

Svenska slöjdföreningens nu pågående utställning af moderna möbler, komponerade af svenska konstnärer, är ett vackert bevis på, huru våra dagars konst ej blott nöjer sig med att pryda våra hem med penselns eller mejselns dikter, utan därjämte söker ge harmonisk och konstnärlig form åt de bohagsting, af hvilka vi dagligen och stundligen betjäna oss.

Det skall utan tvifvel intressera våra läsare och läsarinor, och i synnerhet dem, som just nu syssla med bosättningsbestyr för det blifvande hemmet, att taga del af de interiörer, som vi i vårt dagsnummer meddela från den vackra utställningen.

Vi kunna ju börja med arkitekten Ferdinand Bobergs toalettrumsgarnityr i mahogny, tillhörande prinsessan Ingeborg och bestående af klädska, byrå, toalettbord och lavoar, en alltigenom delikat möbel, som det är en sann vederkvickelse för ögat att betrakta, när man sett sig trött på våra stora möbelmagasins lysande och utstofferade praktmöbler. En originell och vacker detalj bilda de kraftigt svängda, krönte elektriska lamphållarne på toalettbordet.

Arkitekten Erik Josephson har komponerat en möbel för enkel bostad, bestående af soffa, klädska, skänk, bokhylla, skrifbord, matbord och byrå med spegel, allt af laserad furu med målning, det hela betingande ett pris af 308 kronor.

Möblemanget kan betraktas som ett rätt lyckligt förslag till en stilenlig och på samma gång prisbillig inredning af ett arbetarhem, äfven om utsmyckningen torde förefalla väl mycket linierad.

Samme konstnärs ekbuffet är en intressant och originell komposition med sina skulpterade dörrar, på hvilka finnas lustiga metallbeslag i form af fiskar.

Särskildt tilltalande är målaren Alf. Wallanders skrifrumsmöbel i grönbetsadt och lackerad trä, äfvensom Erik B:son Lilliehööks sängkammarmöbel i lackerad furu.

Bland enstaka möbelstycken märkas tre af prins Engen ritade, särdeles eleganta och vackra stolar, vidare alster af Nils Kreuger, Christian Erikson m. fl. betydande artister.

Utställningen i sin helhet gör, anordnad som den är med fin smak, ett odeladt angenämt intryck och förtjänar att flitigt besökas af allmänheten.

HAFVET. VÄSTKUSTBILD FÖR IDUN AF AMANDA KERFSTEDT.

»JASÅ, fröken tycker, att fem öre stycket är för dyrt,» sade hon, i det hon tog ett af de ovanligt stora, gula äggplommonen, som lågo nätt upplagda på hennes lilla salubord och höll det mellan pekfingeret och tummen upp emot dagern. »Jaså, fröken tycker det är för dyrt, har fröken sett maken till dem då?»

Jag smålog åt hennes tvärsäkra ton. — Jag hade nyligen fått min villa färdig och kom nu från en lång promenad öfver bergen. Min afsikt var att tillbringa mitt lufs somrar vid denna västkust-badort, och jag hade under de föregående år, då jag som badgäst vistades här, fattat mycket intresse för befolkningen, som ännu så länge bibehållit sin säregna karaktär. Jag begagnade hvarje tillfälle, som erbjöds mig, att komma i närmare beröring med folket från de omgivande öarna, och då nu den starkt byggda medelålders kvinnan, som såg, hur varm och utmattad jag var, inbjöd mig att taga plats på bänken invid hennes bord, var jag genast villig att antaga bjudningen.

Det var en lördagskväll. Solen lutade mot sin nedgång och färgade med sina strålar hafvet i skimrande guld. Bergen voro djupröda med mörka skuggor. Vinden höll på att mattas af till natten, men långt ute kunde man ännu se en krusning med hvita strimor, en orolig, bäfvande rörelse, liksom om ett ängsligt hjärta klappat i djupet. Ännu kommo små sällskap af badgäster och hoppade ned i båtarna, som lågo vid hamnpiren en bit ifrån oss, för att taga en kort segel- eller roddtur, och man hörde deras glada röster blanda sig med hafvets mystiska susning.

»Ja,» sade kvinnan med en suck, sedan hon en stund tyst betraktat den bländande, färgmättade taflan framför oss, »det är nu så, att jag heter Alcemilia, ifall fröken vill kalla mig vid namn. Ja, det låter konstigt, men det var efter en skeppsplanka, som dref i land. Di sa, att det var ett engelskt skepp, och eftersom jag föddes just i det taget, så fick jag namnet. Det stafvas annars Alice Emilia, men di har dragit ihop'et i tidernas längd. Si det var nu så, att far blef borta, när jag var fem år, och bror blef borta, när jag var tio, och så var det bara mor och jag kvar.»

»Det är förfärligt,» sade jag sakta.

»Ja, sir fröken,» sade hon och pekade med en nobel rörelse ut åt hafvet, »där ute ha vi vår stora, vida kyrkogård. Det veta vi alla kvinnfolk ute på skären, och ofta tänker jag på den dagen, när hafvet skall ge tillbaka sina döda. Tänk, när de komma upp ur vågorna, alla våra fäder, män, söner och trolofvade, — det blir en dag — med förklarade kroppar. Nu ligga de där och hvila sig som en stor sädd för uppståndelsen. Det är det vi veta och tro, så det är högtidligt, när

vi mista dem, utan att få så mycket som ett ord till farväl. De gå in i sin ro utan buller och bång, utan begrafning och anstalter; det är bara hafvet, som läser tacksägelse och sjunger psalmer öfver dem, och det är allt en sång, som duger.»

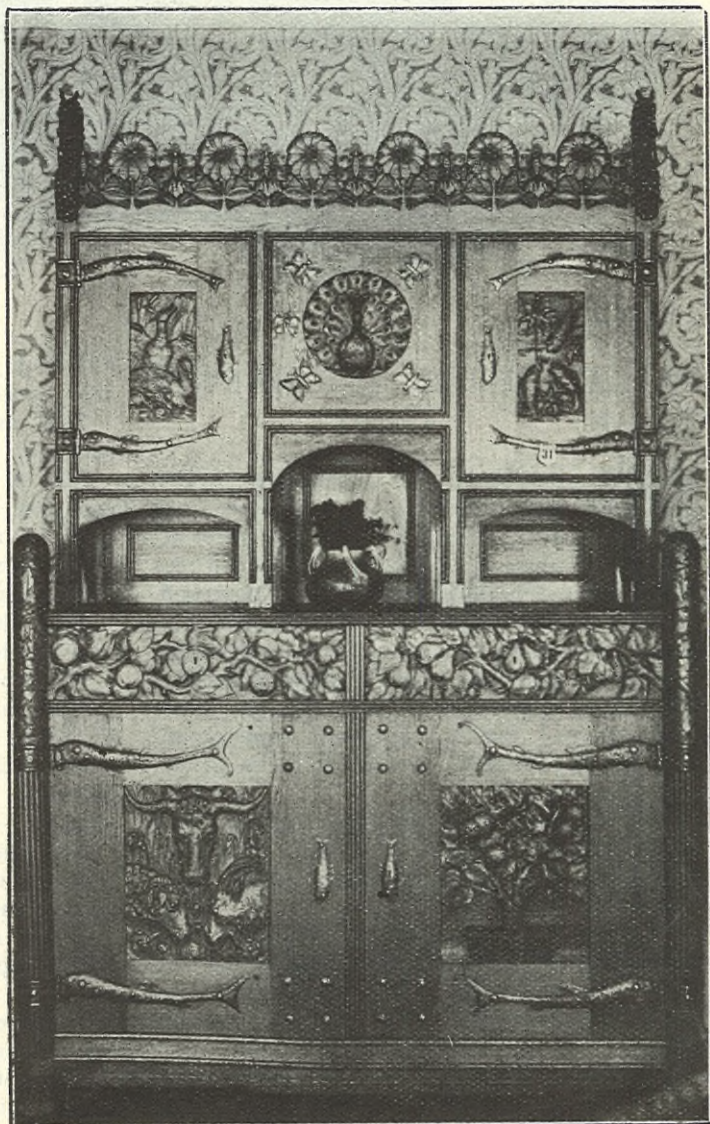
Hon tystnade, och jag störde henne icke. Slutligen sade jag:

»Ni blefvo väl mycket fattiga sedan?»

»Åh nej,» sade hon, liksom återkommande från sin högtidliga, nästan profetiska, af stark patos genomträngda ton, »åh nej, på vår ö sörjer di allt för sina änkor och faderlösa. Där ha di fattigvård utan utskrifning. Di vet nog, di som ha litet mer, att nästa gång kan det vara deras tur. Vi bodde i ett hus, enkom uppfördt för det ändamålet, tillsammans med fyra andra familjer af bara kvinnfolk och barn. Det låg litet afsides på ön, och hvar och en familj hade sin afskilda lägenhet. Men, sir fröken, det är förtjänst för kvinnfolken där på ön, och på hela kusten för resten, för vi behöfs allt, när fisken skall glanas, torkas eller saltas, och det kan jag tryggt säga, fast det kanske låter skrytaktigt, att, när jag var tolf år, så fanns det ingen fullvuxen jänta, som kunde glana fisken så kvickt som jag, så vi tjänade allt pengar, mor och jag.»

Hon satte sig nu ned på bänken bredvid mig, och hennes röst fick ett helt annat uttryck, när berättelsen kom in i en ny fåra. Hon var väderbiten och ful, men öfver hennes grofva ansikte spred sig liksom en afglans af vårens minnen.

»Si, det var så, att i samma hus bodde en styrmansänka, och hon hade en pojke, som hette Carl Justus. Han var två år yngre än jag och inte så bastant i kroppen. Han höll

A. Blomberg foto.

BUFFET, KOMP. AF E. JOSEPHSON.

sig magerlagd och spenslig, och fröken vet, våra karlar eljes äro liksom knutiga och seniga. Di ä inte så långa och raka som fastlänningarne, men di gå och röra sig lättare och kvickare. Carl Justus var inte lik de andra på ön till sinnet heller. För det fanns inte en enda pojke på hela ön, som inte hafvet liksom sög och drog till sig. Ut till sjös skulle de, så snart di kunde hålla i ett öskar. Någoting annat än sjön och båtarne och fisken hade de inte hvarken att tänka på eller tala om. Men Carl Justus hade sett både far och farbror gå till botten midt för sina ögon, när han var åtta år, och själf blef han räddad som genom ett under, och från den stunden hade han liksom en förskräckelse för hafvet.

Det var inte roligt ska fröken tro att gå ensam bland alla de andra morska pojkarne med en sådan känsla invärtes. Hvad skulle han tala om, och hvad skulle han bli? Mes och stuggris blef han kallad, och alla började peka finger åt honom och ge honom öknamn, fast han var styfvast att läsa i hela skolan. Nej, det är inte roligt att vara alldeles ensam om sina tankar och sin håg och att veta, att, om man talar, så skall ingen förstå sig på en. Det var väl det, som gjorde, att han kom sig för att tala med mig hellre än vid någon af pojkarne.»

Hon höll upp några ögonblick och såg tyst ut öfver hafvet. Så började hon igen, och hennes röst blef låg och nästan skälfvande af de känslor, hennes minnen väckt.

»Det var inte en sådan här kväll, nej det var en vårkväll med litet skarp vind och klart, ljusst väder, och vi sutto ute på en klippa vid stranden — jag höll just på att sluta ett stort nät. Jag var sexton år och han var tretton, men af att gå och grubbla för sig själf hade han blifvit före sina år. Ursäkta fröken,» afbröt hon hastigt, då hon märkte, att rösten började darra, »jag har aldrig talat om det här med någon förr — — men — det kom sig af, att fröken tyckte, att det var för dyrt —» hon teg åter några ögonblick, »ja, som vi så satt där, så kom jag att peka ut åt hafvet och sade väl något om, att jag aldrig skulle kunna lefva i inlandet, men då skall fröken tro, att hans tungas band löstes. Jag ser honom än, hur han stod framför mig och hur hans ögon lågade i hufvudet på honom.

'Vet du, hvad det finns inni landet', sade han. 'Träd och buskar och blommor af alla möjliga sorter, granna färger, varmt, varmt, varmt och lugnt, inte den här eviga stormen, det här suckandet och hviskandet af vågor, som gör en galen. Se här', sade han och drog fram en gammal smutsig tidning för trädgårdsodlare, som legat om ett paket från Göteborg, 'här står det om det alltsammans, och jag ser det för mig alltihopa. Och när jag var oppe i Bohuslän i höstas med foran, så såg jag det på en herrgård, där vi lämnade af våra sillkaggar, för herrn var landthandlare också. Du kan ingenting säga emot, Alcimilia, för du vet inte, hur det ser ut. Där sjunga fåglarne i träden, de stora, vackra, tjocka träden, och inga måsar skrika hemskt som här', och han kastade sig ned på klippan och började storgråta.

Sir fröken, i den stunden förstod jag, hvad det var för en kamp, jag skulle in i. Jag skulle kämpa om honom för vår ö. Jag tyckte också själf, att jag inte kunde släppa honom för egen del. Något tåg måste jag hitta på för att binda honom, för jag visste, att om han for utan *det*, så kom han aldrig tillbaka. Vi hade ju ingenting att bjuda honom på, när han icke älskade hafvet och stormen och de kala klipporna, och med ens föreföll det mig så fattigt alltihopa. Hafvet liksom miste sin högtidliga storhet, måsarne, som summo oroligt

SKÅNEBANKENS NYA PALATS I STOCKHOLM.

hit och dit öfver oss, sågo så hemlösa ut, och klipporna syntes mig för första gången ödsliga.

Medan han grät och snyftade, tänkte jag med en besynnerlig ängslan i hjärtat.

'Tyst nu Carl Justus', sade jag slutligen, 'sätt dig upp nu, så ska vi fundera ut något.'

'Det finns ingenting', sade han, 'annat än att ge mig till lands, och det tycker jag inte heller att jag kan. Det är, som om jag satt fast i hafvet och inte kunde ryckas upp, fastän jag inte tycker om det.'

Men han lugnade sig, och vi sutto där hjärtetunga, men till sist fick jag ett ord: Kunde vi inte plantera här', sade jag.

'Här finns ju ingen jord.'

'Det finns här och där i skrefvorna. Vi kunde samla ihop den om nätterna.' Så det lyste upp hans ansikte! Det var, som när soln bryter igenom höstdimman ute på hafvet.

'Men vi ha ju ingen plats.'

Det hoppade till i mig af stor glädje, för att han sade 'vi'. Jag skulle få ha honom kvar och arbeta åt honom, och groft, starkt, tungt arbete, det var min lust; ju mer jag släpade, dess mer modig kände jag mig, det visste jag.

'Plats kan du begära på nästa sammankomst,' sade jag.

För sir fröken, vi ha sammankomster på vår ö, där di liksom afgöra alla angelägenheter, som kunna förekomma.

'Ska vi gå och se ut den strax,' sade han; så hade mina ord slagit rot i honom med ens.

Jag kastade in mitt nät i stugan och följde honom. Sådan ljus vårnatt det var! Vi gingo öfver klippor och ner i sänkor, vi valde och förkastade, och äntligen fingo vi tag i en kil, som sluttade mot söder och hade som en mur af berg till skydd mot väster, för så mycket förstodo vi, att det skulle vara bra, så barn vi voro. Ja, det var det första steget, det. Det var ett fast band, som knöts den gången, fastän vi inte kommo underfund med det förr än långt efteråt.

(Forts.)

HERR HALFDAN. SKISS FÖR IDUN AF MARK STERN.

POSTEN hade just kommit, flickorna hade skockat sig kring morbror, som delade ut den, gaf hvart bref med ett småleende eller en kort, ironisk anmärkning — flickorna fnitttrade... »Och så har herr Halfdan också bref,» sade han till sist. »Fruentimmersstil, jo, jag tackar!»

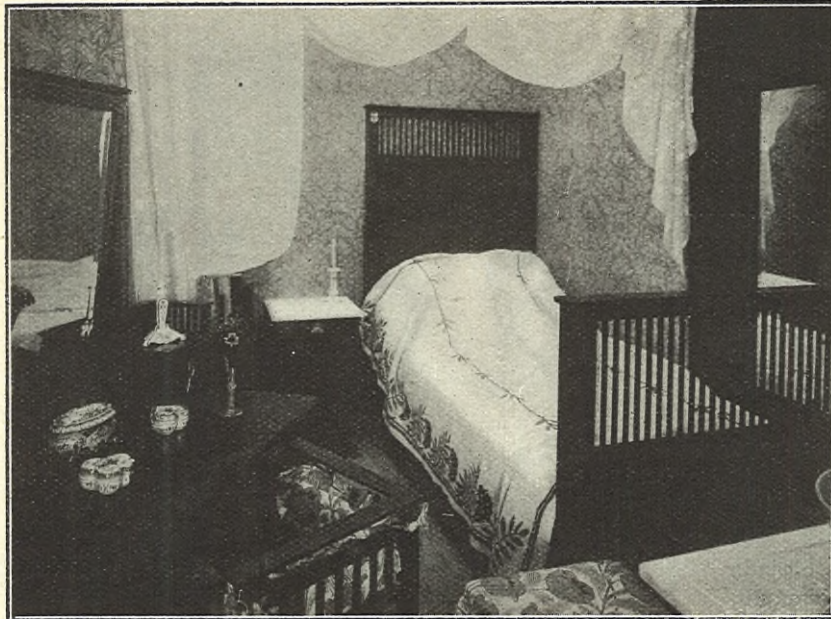
Herr Halfdan hade suttit i bortersta verandahörnet och sett ut öfver gårdsplanen. Den yngsta af flickorna, fröken Ella, räckte brevet till honom, han reste sig och tog det utan att se på det.

»Tackar!»

Han stoppade brevet i fickan och gick ner på gården.

Han var rätt lång, ljus, ful. När han stod framför sin spegel, tänkte han, att han antagligen såg löjlig ut, hvilket dock ej var fallet. Han hade ett lustigt, grimaserande ansikte, småbarn tyckte alltid om honom och skrattade åt honom, han höll också själf af barn och lät dem leka med sig, var inte egentligen blyg, reflekterade för mycket öfver människorna och roade sig själf med att tala till dem på ett sätt, som menade att vilseleda dem, i synnerhet flickor, emedan han med dem lätt blef sentimental, hvilket det var hans ständiga åtrå att dölja. När man var ful som han, tänkte han, så klär det en att vara rolig och lustig, om man så kan, men inte att vara känslsam.

Han gick omkring på gården, gick fram och tillbaka i solskenet och tuggade på sin slocknade cigarrett. Från ett fönster i flygeln till höger stod kökspigan och såg på honom, från ett fönster i den vänstra inspektoren — de observerade honom, visserligen tämligen liknöjdt men dock så, att han hela tiden måste behålla medvetandet om det. Det gjorde honom för öfrigt detsamma, det var intet obehag därmed, snarare dröjde han afsiktligt kvar

A. Blomberg foto.

SÄNGKAMMARMÖBEL, KOMP. AF E. B:SON LILLIEHÖÖK.

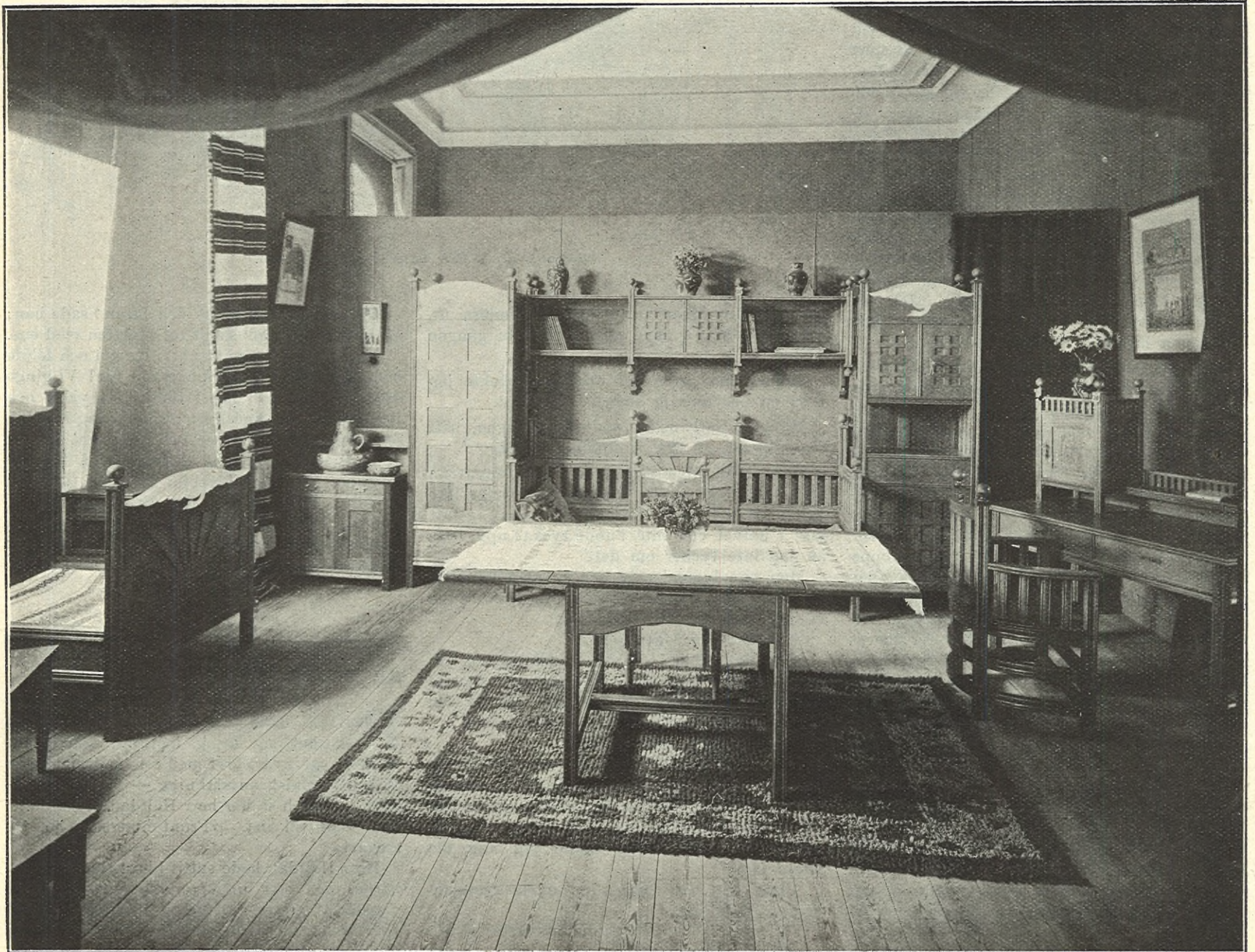
under de främmande blickarnes skydd. På gårdens grus lekte två hvita terriervalpar omkring honom, och hans blick följde deras rörelser.

Brevet... Han kände på det — det låg i rockfickan. Det var tunt liksom de andra... Uppre i hans skrifbordslåda lågo två alldeles likadana bref, obrutna. Han brukade ibland

leka med dem, tumma de stela, fyrkantiga pappersbitarne, läsa sitt namn om och om igen, jämföra de små olikheterna i stilen — slängarne, punkterna, strecken under järnvägsstationens namn. En rifvande frestelse kom öfver honom att öppna kuverten, att läsa orden — medlidandets allmosor voro de, han visste det — en längtan kom öfver honom att få känna den bitterheten... Men han lät breven ligga, de föllo ner ur händerna på honom, och han slöt skrifbordslådan.

En gång grät han. Det var i början, när det första brevet kom. Han gick ner till middagen med röda ögon och skylldes på, att han haft ondt i dem. Någon sade: »Ni ser ut, som om ni hade gråtit,» och han hade blygts, så att han knappt kunnat äta. Han förstod, att alla vid bordet sågo, att det var något särskildt med

honom, i början med nyfikenhet, men småningom med ett medlidande, som tog sig uttryck i mildare tonfall, när man bjöd honom af rätterna och i försök att låta allmänna samtalen röra sig om allvarliga, men dock icke sorgliga ämnen. Han märkte det mycket väl, men kunde ju ej säga dem det — fann blott det hela förtvifladt löjligt, trots sin egen sorg

A. Blomberg foto.

FURUMÖBEL, KOMP. AF E. JOSEPHSON.

och sin tacksamhet mot dem för deras vänliga afsiktens skull.

När han sedan fick det andra brevet, mindes han episoden och behärskade sig bättre — behöfde kanhända ej ens behärska sig, då nu minnet och reflexionen sköto in i hans stämning och i alla fall förtogo den dess omedelbarhet.

Nu gick han och tänkte på allt detta på en gång, medan hans hand i rockfickan slöt fast om det lilla tunna kuvertet. Skulle han bryta det i dag? Ånej — ånej — läsa de kyligt vänliga orden, som förgäfves sökte dölja likgiltigheten och ledsnaden — när han mindes...

Minnet af ord kom igen, af enstaka stunder. Han sökte samla dem, letade tillbaka till början, till första gången han såg henne — det skulle nu bli ett år till hösten sedan dess.

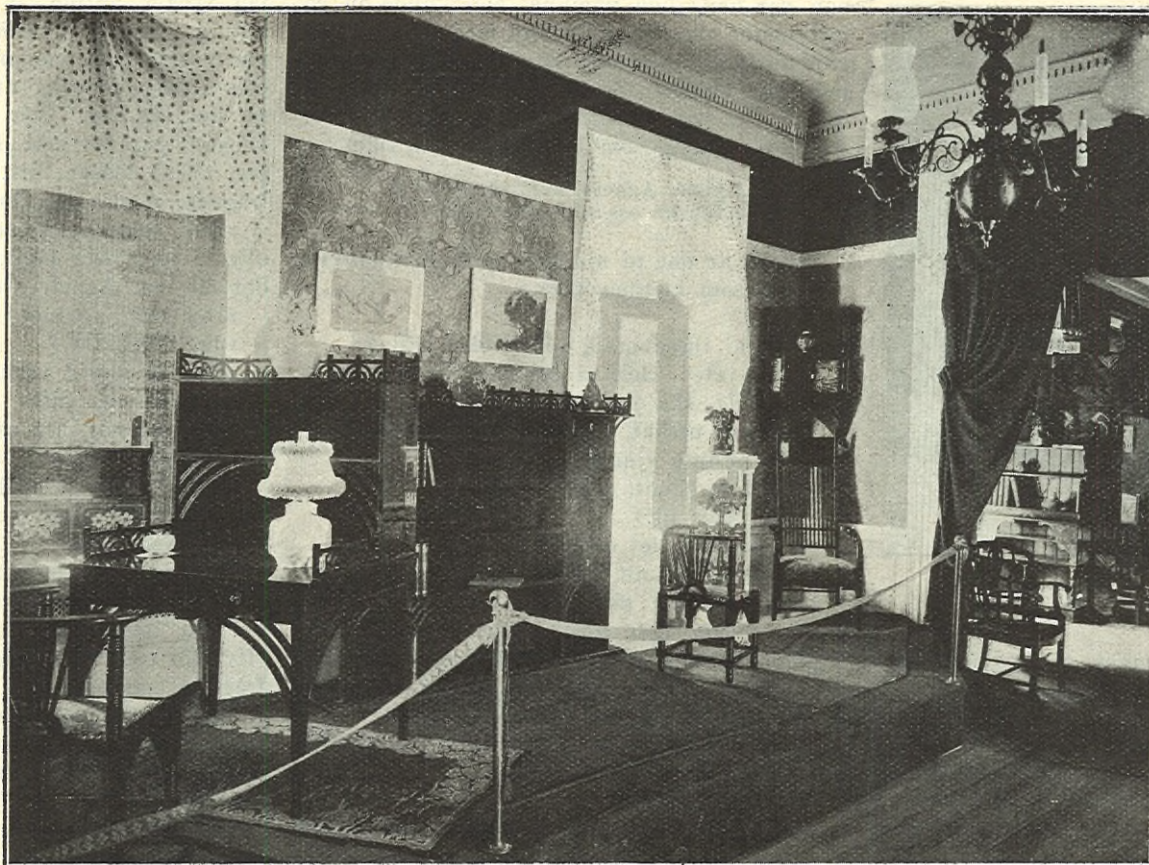
Han hade hört talas om henne förut, kamrater till honom kände henne, en af dem hade till och med hennes porträtt, och han brukade sitta och se på det ibland, blef halft sentimental och sade något om, att kanske just hon var den kvinna, han skulle kunna älska — han såg det i munnens och i hårets linier, påstod han skämtande — men att han tro-

ligen aldrig skulle råka henne, och att lifvet var underligt! (Det sade man ju alltid, såvida man inte påstod, att det var förtvifadt enkelt!)

Så råkade han henne dock en dag, kom ut på en veranda och fann henne där, visste ej ens, att hon fanns i huset, var själf bara bjuden dit öfver dagen. Vildvinet hängde tungt från verandans tak, dess blad voro redan röda. Hon satt alldeles stilla, hon var ljus, smal, han visste det förut, det var bara hennes röst han inte ännu kände. Hans hjärta klappade.

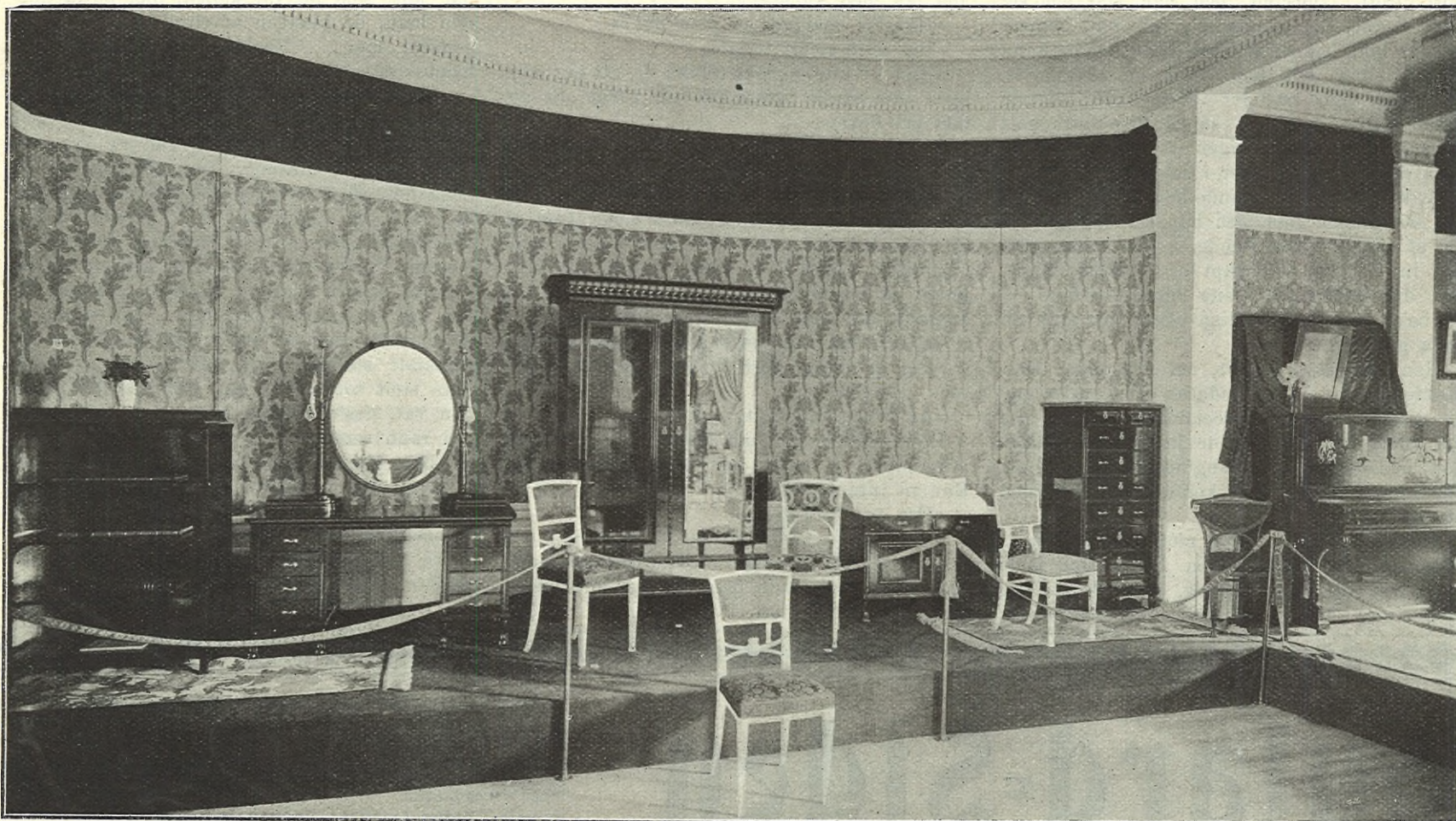
de, mjuk linie... Och jag är glad för det lilla däraf, som blifvit mitt — jag, som är idel sökande, idel stycken och bitar. Har ni märkt, att mitt namn kan vara symboliskt? — Halfdan.»

Minnet af andra dagen, af andra ord kom igen. En afton — ett enda ljus brann i rummet — hennes ögon voro slutna, de hade ej talat på en lång stund. Och så hade hon med ens sakta nämnt hans namn, han förstod, att hon suttit och tänkt på honom. Än en

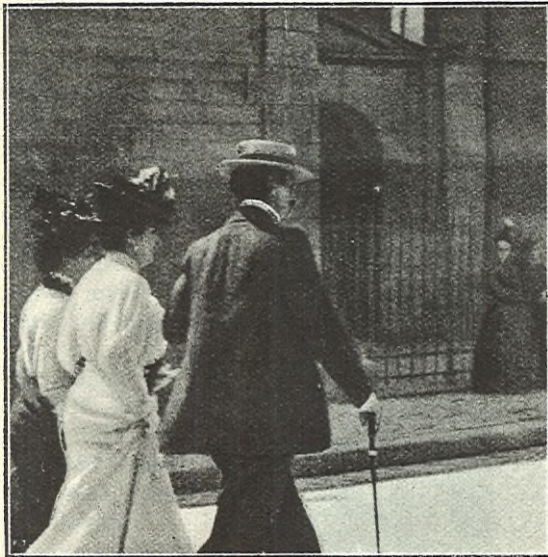
A. Blomberg foto.]

SKRIFRUMSMÖBEL, KOMP. AF ALF WALLANDER.

A. Blomberg foto.

MAHOGNYMÖBEL, AF F. BOBERG. TILLHÖR PRINSESSAN INGEBORG.

FRÅN DREYFUSPROCESSEN: HVITA DAMEN.

gång nämnde hon namnet, så slog hon upp ögonen och log ljust emot honom.

Han hade känt henne den hösten, då vildvinslöfven voro röda, och så en vit jul. Juldagsmorgonen hade han kommit åkande till hennes hem, hon hade mött honom på trappan. »Välkommen — du,» hade hon sagt och räckt honom handen. Annandagen var det slädparti, han hade kört för henne öfver det hvita, soliga landet, från de andra slädarna hördes skratt och sånger, men själfva hade de icke talat ett ord den dagen... Blott tankarna jublade.

Så en dag — det var i mars nu — hade hon kommit emot honom på gatan. Luften var tung af tö. Han frös. Han tog hennes hand, och när han såg hennes ögon, frågade han: »Är det mig, du är ledsen på?»

»Nej,» sade hon, »men låt mig gå.»

Han såg efter henne, när hon gick — å, hennes gång, kjolens rörelser för hvart steg, kjolens fall från höfterna...

Nu mindes han bara detta: hur hon gick bort, trött, långsamt, och han står och ser efter henne, hon vänder sig inte om, han ser hennes bild, hennes rörelser, hennes gång ännu längre, efter det hon vikit om gathörnet. Hon går, hon kommer aldrig igen; om de också råkas i morgon, så har hon dock gått för att aldrig komma igen... Han minns nu bara detta. Han fryser i solskenet.

Å, hvad han ännu kunde längta efter henne! Du, du, tänker han, och han ser synen inom sig af hennes ljusa leende, hennes blick smyger in i hans, ser djupt in i honom, länge. Du, du, tänker han, dina ögon, din mun — å, hela mitt lif för dina ögon, din mun en enda gång till...

Han går sakta framåt, ner mot allén. Han tänkte gå ner under lindarna och kanske öppna brefvet, som låg i rockfickan. Ånej, inte det ändå, men han kunde ju inte stå på gården hela dagen. Han längtade också efter, att någon människa skulle komma och tala med honom.

Framför honom i allén gick den yngsta af flickorna på stället, fröken Ella. Hon hade en ljusblå sommarklädnings, inte riktigt lång kjol ännu. Han blef glad att få se henne,

hon var hans lilla väninna, han kunde ju gå fatt henne nu och prata litet med henne. Han gick fortare. När han kom nära henne, började han sjunga, för att hon skulle märka honom. Det var en visa utan egentlig mening, med en refräng, som kom igen hela tiden:

»Agneta, Agneta, mitt vänaste vif,
Så fjärran oss sorgerna skilja.»

»Hvad är det ni sjunger, herr Halfdan?»

»Ord, som komma bara.»

»Å!»

»Blef ni imponerad, lilla fröken Ella?»

»Visst inte! Och ni behöfver inte särskildt betona lilla, ska jag säga er.»

»Ber om ursäkt, om jag försä' mig.»

»Vill ni inte sjunga om igen?»

»Jag har glömt, hur det var.»

»Nu ljuger ni!»

»Ja, kanske det också.»

De hade kommit ner i lindallén och gingo bortåt, på hvar sin sida om vägen, så att bägge måste tala högt. Luften var varm. Nejden tycktes gunga i solskenet, ängarnas ljusa linier löpte om hvarandra bortåt och runno ner mot sjön. Vattnet glänste.

»Säg,» bad flickan, »hur var nu visan? Om Agneta, säg?»

»Var den det?»

»Det må ni väl veta. Låt bli att ha det där retsamma sättet med mig! Morbror säger, att ni bara är en valp.»

»Å, det var intressant.»

»Ni rodnade visst litet i alla fall!»

»Ja, jag känner mig mycket förödmjukad.»

»Gör ni?» — Hon såg på honom, han

skrottade inte, gick allvarsam som förut och slängde litet med händerna, för han hade ingenting att hålla i.

»Er morbror är en världsklok man, lilla fröken Ella. Han vet mycket mer än ni och jag tillsammans, och han har förmodligen rätt.»

»Så, ni anser nu själf, att ni kanske är en valp?»

»Ja, smärtsamt men troligt.»

Hon skrottade och sa: »Hur var det nu i alla fall med Agneta?»

»Hvarför behöfver ni veta det?»

»Det vore roligt bara.»

»Kan ni inte försöka tänka er, att jag möjligen inte skulle tycka det var roligt alls att tala om det?»

Hon rodnade häftigt. »Förlåt mig, jag tänkte inte. Är det så då?»

Han svarade ej, skakade bara litet på hufvudet och log. Då gick hon öfver vägen, så att hon kom på hans sida, som för att säga någonting. Men hon fann ej ord, såg bedjande på honom, förstod, att hon gjort illa och ångrade det, men hvad skulle hon säga?

»Hvad tänker ni på?» frågade han till sist.

»Om ni visste, herr Halfdan, jag är så ledsen. Hela lifvet...»

»Är lifvet underligt?! Hva?»

Hon märkte, att han frågade med ett löje i tonfallet. »Ånej,» bad hon, »var inte så. Kan ni inte förstå?»

»Det är svårt nog.»

»Jag var så glad i morse, för ingenting, och nu — bara för er visa» — Hon rodnade ännu mer, sökte ord, fann dem till sist alla på en gång och talade fort, ifrigt: »Å, jag vet nu,

jag tycker allting är så sorgligt, jag förstår allting, jag vet, hvarför ni gick er väg i dag, när posten kom och ni hade fått ert bref — och ni såg underlig ut. Morbror såg det också, det såg jag. Och ni har väntat bref hela veckan, jag har sett det, fast bara i dag. Å, jag är så ledsen, att jag skulle säga att jag frågade, menar jag, om visan... Och —»

»Nej, stopp nu,» sade han, »för nu talar jag allvar. Jag ska berätta för er, hur det var: det där om Agneta var bara påhitt alltihop!»

»Det tror jag inte.»

»Jag försäkrar.»

»Har ni aldrig varit kär i någon då?»

»Hör nu det hit?»

»Nej, ni vill inte säga det — ni tror inte, att jag kan förstå...»

»Ni är mycket snäll mot mig, fröken Ella,» sade han allvarligt, »ni vet nog också, att jag förstår det. Men ni tar ju allting så på allvar — jag är inte van vid det.»

Hon sköt hatten tillbaka på nacken, hon var nu lugn, men inte säker på honom. — »Hvarför vet man aldrig riktigt hvad ni menar?» frågade hon till sist.

»Herre gud, hvad menar ni själf? Jag menar platt intet, ett i dag och ett annat i morgon, hvad tror ni man vet? Är ni ledsen på mig nu, Ella?»

»Ja, för det hjälper inte, att ni ljuger ifrån er aldrig så mycket. Jag vet ändå, att det är synd om er, fast jag inte alls vet hur.»

»För ni tror, att jag är olyckligt kär i en människa?» frågade han.

De hade stannat midt i allén. Ofvanför dem surrade bien i träden enformigt, likadant hvarje sommar är ut och är in, tänkte han — skulle han berätta den för henne, historien om den ljusa lyckan och den stormande sorgen? För henne var det nytt, hvart ord skulle vara heligt... Men om några år? Kanske skulle det alltsammans vara gammalt och borta om några år, äfven för honom? Var det vissheten därom, som låg i hennes morbrors lätta ironi, i alla gamla människors leende, vissheten om det vanskliga, det försvinnande? Tänk, när allt, som nu var kärast, blef bleka minnen bara, då klangen af en älskad röst ej gaf gensvar mer... Kanske den tiden kom — hvad visste han nu?

»Nej,» sade han, »det är ingenting att berätta. Namnet Agneta är bara en dikt, visan var bara påhitt. En gång var jag kär i en flicka, det är alltihop. Nu, när jag ska berätta det, så försvinner det för mig, jag tycker, att det ingenting var. Ni ser på mig med stora ögon, och så tycker ni det är synd om mig. Men förstår ni inte, att, om jag berättade er min sorgliga historia, så skulle ord för ord all sorgen rinna bort. Jag skulle gå och inbilla mig, att jag i alla fall fått något särskildt storartadt af lifvet, och jag skulle vara stolt som en kung. Och ju bittrare sorgen var, desto stoltare blefve jag, och ord för ord rann sorgen bort.»

»Det förstår jag inte,» sade hon beklämd.

»Nej, för ni skulle kanske inte ta det så själf. Och jag vet ju inte heller, om det är så, men jag tror det.»

De vände tigande och gingo tillbaka till gården, där terriervalparne ännu lekte i gruset i solskenet. På verandan satt morbrodern

Soulard-Siden

85 öre till kr. 3:85 pr meter

i nyaste mönster och färger

äfvensom svart, hvitt och kulört Henneberg-Siden från 65 öre till kr. 16:45 pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvalitéer och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast..... fr. 90 öre—16,45 | Bal-Siden..... fr. 65 öre—16,45
Siden-Bastklädn. pr robe . kr. 12,30—58,80 | Siden-Grenadin... » 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt, » 85 öre— 3,85 | Siden-Bengalin... » kr. 1,75— 8,35

pr mtr. Siden-Armüres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, siden till täcken och flaggor m. m. porto- och tullfritt till hemmet. Profver och katalog omgående. — Dubbelt porto till Schweitz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

kvar och hade ännu ej slutat att se igenom dagens post; han såg upp ett tag, när de två kommo, men försjönk sedan åter i sin tidningsläsning.

Herr Halfdan gick upp på sitt rum. Han ställde sig vid det öppna fönstret och såg ut öfver trädgården. Hvad solen sken, hvad doften steg sommarstark från blomsterrabatterna, från träden? Två fjärilar flögo framför hans fönster, jagade hvarandra i korta nyckfulla bågar, deras hvita vingar lyste i solskenet.

Herr Halfdan öppnade sin skrifbordslåda, de två obrutna breffven lågo där, han såg på dem utan att röra vid dem, så lade han det tredje till dem och sköt sakta igen lådan.

»Man kunde nästan skriva en liten historia om det här,» tänkte han. »Den vore ju sann... Jag undrar, hur morbrodern skulle skriva den?»

NILS STANGE. BERÄTTELSE FÖR IDUN AF HELMY RINDERS.

FORTS. O. SLUT FR. N:R 69.

Nej, härinne kunde hon ej längre stanna — Med en nick åt Nelly smög hon åter ut, grep i förbifarten sin tunna sjal och stod så i nästa sekund, ljus och smärt, ensam utad invid balustradens räcker. Blicken sökte den skymt af månen, som stundom trängde genom de ilande skyarne, men tankarna ville fanna hela den vida världen, som nu syntes henne så oändligt full af möjligheter, så full af drömmar, hvilka alla, alla en gång skulle blifva verklighet. Genom dem alla trängde dock blott en enda tydligt klar, och läpparna rörde sig tyst och ovan till att gång efter annan upprepa: »Nils, Nils — — —»

Hon spratt till.
»Kära barn, står ni här?» Det var doktors stämma, och han lade förundrad sin arm på hennes. »Hur är det fatt? Hvarför är ni ej därinne och dansar som de andra?» Han böjde sig ned och såg vid månljuset in i hennes fuktiga, strålande ögon

och läste så i det sjäfulla ansiktet den bikt, som hon ej längre ville undanhålla honom...

»Åh — kom det till sist impulsivt — »åh, jag är så lycklig...»

*

Fem år senare, då en stor täffing utlysts för en af statens mera betydande byggnader, vann åter — efter sex års tystnad — arkitekten Nils Stange oomtvistadt det första stora priset.

»Åh, det var en dag — — —!»
»Det är samma blick som förr han nu visar för det praktiska och tillika för det konstnärligt sköna — — — det är något mer moget och harmoniskt än förr, mindre djärfhet kanhända, men klarare linier — — — Vi vänta med glädje ännu många geniala verk af hans hand — — —, så läste Aina i recensionen.

Ja, de hade ej gått spårlöst förbi, dessa fem år... När hon nu såg tillbaka på dem, tycktes det henne som hon städe gungat på ett stilla böljande vatten: än hade vågorna fört henne upp mot hoppets svindlande höjder, än ned mot tviflets mörka djup. Men allt efter som tiden led, dess mer sällan fördes hon mot djupen, dess oftare mot de hisnande höjderna — — —

Var det verkligen möjligt, att två människor kunde njuta en lycka så stor som deras? Ibland grepos de båda af fruktan, trodde, att något skulle hända — väntade med darrande nerver på sjukdom och död — detta kunde ju ej fortvara — ?

Men så påminde de sig ånyo den ständigt öfverhängande faran för hans hälsa, — och så drogo de åter en lättadens suck. Kanske det var nog med den oron — ? Kanske ändock att de med den aflägga skattepenningen för sin sällhet — ?

Det är med bestämda arbetstider och med bestämda hvilotider Nils Stange nu måste arbeta. Att de förstnämnda ej öfverskridas det vakar hans hustru öfver med kärleksfull blick. Visst är det ibland svårt att lägga ned pennan, just när tankarna komma som rikast och fullast — men när mjuka händer leda, varma ögon stråla och små barnafingrar rufsa om i det mörka håret — då...

Ibland kan han lyfta sin lille gosse upp på sitt knä och tankfullt se in i hans stora, kloka ögon...
»Du skall växa stor och kraftig — du skall spara din styrka, ej slösa med den som jag — du skall äga din mors stora, varma, rika hjärta — din fars kärlek till konsten — du skall bli allt, allt hvad jag ej kunnat...»

HYLIN & CO

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16

A. T. 64 69.

A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

SKÅNES ENSKILDA BANKS nya palats i hörnet af Freds- och Drottninggatorna börjar nu visa sina imponanta och vackra proportioner allt efter som byggnadsställningen försvinner från fasaderna. Upphofsmanen till detta bankpalats, som i fråga om materialets soliditet och utstyrelsens gedigna prakt sannolikt saknar motstycke i Norden, är arkitekten G. Wickman.

Vi torde framdeles i ord och bild återkomma till den märkliga byggnadens såväl yttre som inre, när det hela står färdigt. Nu hänvisa vi våra läsare till den fasadritning af huset, som återfinnes i vårt dagsnummer.

DEN HVITA DAMEN är en af de många kvinnofigurer, som spela med i Dreyfusdramat. Hennes namn är mme Darthoux. Hon har varit med öfverallt, där någon Dreyfus-rättegång förekommit, i Paris, i Versailles, i Rennes. Hon är sympatiskt stämd för Dreyfus och gör ingen hemlighet af sina åsikter. Hon försummar aldrig en session, såvida ej särskilda omständigheter nödga henne att för några dagar göra sig osynlig som nyligen, då krigsrättens president, öfverste Jouaust, visade henne ett till honom sändt anonymt bref, i hvilket hon anklagades för att vara en af syndikatets agenter, som hade i uppdrag att nu i Rennes, där hon disponerade öfver en del af de 35 millionerna, låta utföra ej mindre än 5 mord.

Smycken
med briljanter o. pärlor och kulörta stenar, modernaste och största urval till billigaste pris hos
K. ANDERSON,
Hofjuvelerare,
1 Jakobstorg 1.

Kurs i Sjukgymnastik och Massage
från 1 Okt. 1899 till Maj 1900.
Upplysningar och prospekt erhållas genom
Doktor O. Wide, Stockholm.
Wasagatan 20. (G. 87805)

Eleganta visitkort
Iduns Kungl. Hofboktryckeri
12 Stora Vattugatan 12.

Fru Örn's Atelier
för Damtolletten,
19 Tennelg.
Stockholm,
rekommenderas i den älskade. Väldigt elegant snitt till moderata priser. Fina- ste rekommendationer öfver hela landet. Förfrågningar besvaras omgående. 2

Nestlé's Barnmjöl.
Bästa näringsmedel för barn.
30-årig framgång.
Säljes på alla apotek. Partiförsäljning Instruktionsapoteket Nordstjernan. Prof gratis från HECTOR & C:o, Skeppsbron 18 Stockholm.

Sparkasseräkning
Räntegodtgörelse 5 proc.
I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.
Aktiebolaget Stockholms Diskontobank
i Regeringsgatan 1.

Aktiebolaget Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
godtgör å sparkasseräkning 5 %.
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.

Bankaktiebolaget Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Aug. Hoffmann
Kungl. hofleverantör
Pianofabrik
18 Lästmakaregatan 18.
Obs. Instrumenter uthyras.

C. E. Lagerström Stockholm
Frejmagasinet
Sybehörs- och Modeaffär.
Specialitet: Garneringsartiklar till klädningar o. kappor.

När det blir kyligt
smakar en god kopp kaffe bättre än eljest, synnerligast om Edert kaffe är blandadt med **Stockholms Kaffe-Aktiebolags** berömda **Intubikaffe**, som af de mest framstående professorer och läkare erkännes att som tillsats göra kaffet **hälsosamt, billigt, drygt och välsmakande**, och skyddar man sig äfven därigenom mot kaffe-förgiftning, som uppstår vid bruk af kaffe enbart. Detta **Intubikaffe** säljes i hvarje välordnad speceri- och diversehandel i paketer å 25 och å 10 öre, men bör man akta sig för alla värdelösa efterapningar, som gå under namn af äkta, prima eller andra benämningar, hvarför man bör efterse att å hvarje paket är tryckt firmans namn, **Stockholms Kaffe-Aktiebolag**, samt dess fabriksmärke med ordet **»Patent»**, ty endast dessa äro verkligt äkta och garanterade att innehålla den hälsosammaste och bästa kaffetillsättning.

Aktiebolaget Per Perssons Väf- o. Stickmaskin,
Drottninggatan 21 B, Stockholm.
Guldmedalj Malmö 1896, Stockholm 1897.
Nutidens bästa **STICKMASKINER.**
Omsorgsfullaste arbete. Största användbarhet. Billigaste pris. Köpare erhålla undervisning gratis.

Sorgtyger
i stort urval till låga bestämda priser.
Profver franko på begäran.
K. M. LUNDBERG,
Stureplan, Stockholm.

Via postlinien SASSNITZ—TRELLEBORG
förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda **Hjulångarne Svea** och **Germania** samt propellerångarne **Rex** och **Imperator**. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och **Stockholms Resebureau**, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas Svenska rundresbiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Tandläkare TOM von HALL.
— 15 Stureplan 15. —
Hvard. 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.
Allm. Telefon 58 48.

Banyuls Trilles.
Ett aptitgifvande, magstärkande vin, afsedt för konvalescenter och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.
Pris pr butelj kr. 3,50 hos
Högstedt & C:o,
Stockholm, 32 Regeringsgatan

DEN SKÖNASTE PRYDNADEN
är Vackert Hår. Därför så värda det väl och använd, på föreskrifvet sätt, **Ziwertz Extrakt Vegetal**, som försäljes i Stockholm hos Herr C. F. Dufva, Herr Emil Nordström, Fru Elin Edlund samt i Jönköpings-Magasinet och i Göteborg hos Kongl. Hofleverantör **J. A. Ziwertz.** (Nord. A. B. 6452)

Väfskola i Örebro. Grundlig undervisning i uppsättning af alla för ett hem lämpliga väfnader i vanlig väfstol från 4 till 10 skaft, skånska allmogeväfnader, damast m. m.
Nina v. Engeström.

Husmodrar!
Spara
är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållsplanering!
Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använd den i Edra hushåll Pellerins Margarin, Göteborg, som är bäst, drygast och billigast!

Målarskola.

Undertecknad ämnar i början af oktober öppna elevatelier för undervisning i teckning och målning, speciell landskapsmålning, för såvitt det tillräckligt antal elever anmäla sig. Anmälan bör ske snarast i Herr Frans Svenssons Konsthandel, Sturegatan 2, Stockholm. Referenser: Herrar Professorer Grefve G. von Rosen och P. D. Holm.

Wilhelm Dahlbom.

Stockholms Musik-Institut,

Brahegatan 7 B, ö. g. i tr.

Hösttermin 15 September—15 December.

Undervisning meddelas i Pianospelning och Harmonilära. Anmälningstid kl. 1/2—1/3 dagligen från den 7 till den 15 Sept. Efter sistnämnda dag mottagnings- och anmälningstid på måndagar och torsdagar kl. 1/2—1/3. För närmare redogörelser tillhandahålls prospekt.

SIGRID CARLHEIM-GYLLENSKÖLD.

Nordiska Landtbruksskolan.

Rikets mest besökta. Sextonde kursen. Begär prospekt. Adr.: Hagaberg pr Jönköping.

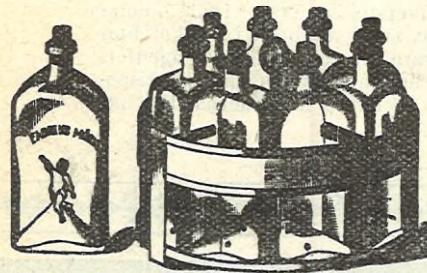
JOH. LUNDSTRÖM & Co.

Stenkol, Cokes,

1:ma maskinkrossad Anthracit,

bästa bränsle för illuminationskaminer och värmenecessärer.

Allm. tel. 22 98. Kontor: 22 Skeppsbron 29. Rikstelefon 427.
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 99.
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Parmmätargatan 1. Rikstelefon 20 12.

Med anledning af »Clematis» värde-
fulla uppsats i Idun för d. 10 febr.
»Om farorna vid barns uppfödande
med komjölk», få vi härmed som fullt
jämförlig med alla förekommande ut-
ländska apparater framhålla:

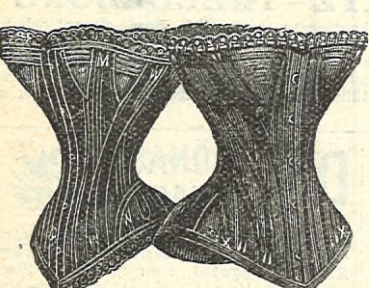
BABY

SVENSK DIFLASKAPPARAT
rekommenderad af professor Medin.
Apparaten kostar komplett med 8 flaskor
och kokkärl kr. 6:—
Dito utan kokkärl » 3: 50
Med hvarje apparat följer »Kortfattade
regler för späda barns uppfödande med komjölk»
af professor O. Medin.
Apparaten, som redan vunnit särdeles stor spridning äfven i grannländerna, är, ut-
om af professor Medin och dr Carl Flensburg i Idun för den 2 mars 1892, förordad af
e. o. professor W. Pipping i Helsingfors och dr Chr. Döderlein i Kristiania m. fl.
Säljes i parti hos hrr G. Abramson & Co., Stockholm och i minut hos hrr Alb. Stille,
Ch. O. Werner, Josephsson & Agren, Sandgrens bosättningsmagasin, Kuntze & Co., Nu-
ma Peterson, Akerholmska bosättningsmagasin samt alla apotek i Stockholm.
i Göteborg i Ch. O. Werners filial. Dessutom ä ä de flesta apotek i riket.

Köp alltid radiatorsmör!

Santalmissionens

TE
Broken Orange
Fekoe à 6: 40 pr kg.
Nästan omedelbart
färdigt för servering.
Drygast.
Märk! Vi sälja
denna prima sort oblandad 3 å 4 kr. billi-
gare pr kilo än vissa andra firmor.
Fekoe à 5: 60 pr kg.
Mindre aromrikt. Utmärkt hvardagste.
Instånd 40 öre i frimärken, så erhålles prof
af önskad sort.
Santalmissionens Tedepot,
Trievaldgränd 2, Stockholm.

Snörlifvet La Gracieuse.

Detta så mycket omtyckta och för äldre,
korpulenta personer rekommenderade snörlif,
som förut endast har funnits hos Henric
Labatt, finnes nu i stort lager hos
undertecknad. Snörlifvet tillsändes, om
lifvidden uppgifves.

Amanda Smedberg,
29 Drottninggatan 29.

Skönhet är rikedom, rikiedom är makt!

Hår-
borttaga-
ren.
Befriar ge-
nast från miss-
prydnade hår
eller skägg.
Pris kr. 2: 50
+ porto pr ask.
Före begag-
nandet. Finn-
balsam. Efter begag-
nandet.
Bästa medel för borttagande af finnar och
bulnader samt att om dagen dölja finnar
och röda fläckar Utmärkt för herrar som
lida af s. k. rakfinnar. Pris kr. 2 + porto
pr flaska.
Crème Charmante.
Utmärkt medel för botande af hudlöshet,
brännskador, sårnader, skoskaf samt för att
göra spruckna och röda händer hela och
hvita. Bör finnas i hvarje hem. Pris kr.
2 + porto pr burk.
Antisud.
Borttager efter några få gångers begag-
nande hand-, arm- och fotsvett. Pris kr. 2
+ porto pr flaska.
Hårfärgningsmedel.
Non plus ultra.
Den som ej vill hafva grått hår eller skägg
bör ovillkorligen använda »Non plus ultra»,
utmärktaste och oskadligaste medel som
existerar för erhållandet af en naturlig,
varaktig, vacker färg, brun eller svart.
Pris kr. 4 pr sats jämte borstar.
Ovansända utmärkte preparat, de bästa
som finnas, expedieras mot postförskott från
Tekniska General-Depotén,
Stockholm, Grefvegatan 17.
Försäljes äfven i hvarje välorterad par-
fymaffär.

LEDIGA PLATSER

FLICKA ELLER ÄNKA!
Vill någon sådan, äldre eller yngre, med
kärlek för barn och landlif åtaga sig vår-
den om 3 barn (7—2 år), deras rum och
kläder samt, med föräldrarnes hjälp, deras
upfostran? Svar med rekommendationer,
betyg, åldersuppgift, fotografi och lönean-
språk till »Fru Vera», Quille (Bohuslän).
(457)

EN UNG, anspråklös, bättre flicka, van
vid sömnad och öfriga handarbeten,
villig att, mot fritt vivre och att anses som
medlem af familjen, hjälpa frun med vår-
den af tre barn, 2—6 år, kan nu genast er-
hålla bra plats hos yngre familj. Svar till
»X. Y.» under adress S. Gumæll Annonss-
byrå, Stockholm. (G. 87858)

LÄRARINNA

önskas för en 9 årig flicka. Sökande, som
är språkkunnig, bör hafva genomgått praktisk
undervisningskurs vid seminarium eller
helst högre lärarinneseminarium i Stock-
holm. Ansökningsshandlingar, åtföljda af
uppgift om löneanspråk, torde insändas till
»H. L.», adr. Handelstidn. annonskontor,
Göteborg. (G. 87829)

I TJÄNST ÅSTUNDAS!

En pålitlig, sparsam, ordentlig och snäll
köksa, fullt kunnig i matlagning, bakning
och något väfnad, får god plats i liten fa-
milj 24 oktober. Betygsafskrifter, rekommendationer,
uppgift om ålder och lönevillkor
torde med första sändas till Fröken
Mimmi Johanson, adress Degerhamn, Södra
Möckleby. (464)

EN FRISK, snäll, villig och pålitlig flicka,
som är kunnig i sömnad, får plats till
den 24 okt. att sköta tvänne flickor om 3
och 1 1/2 år. Svar med rekommendationer
och löneanspråk sändas till »E. L.», Lands-
krona poste restante. (466)

Örebro Kex

Bäst! * Billigast!

Säljes hos herrar Specerl-, Dellkates-
och Kaffehandlande.

Använd vid Lackning af buteljer Monténs Vaxlack

Finnes hos hrr specerhandlande.

De, som sätta värde

på en angenäm bostad, böra för billigt pris
tapetsera väggarna med enfärgadt tapetpapper.
Profkarta med flera fina färgnyanser
erhålles mot 10 öres porto hos CARL STEN-
BERG, Norrköping. Rikstelefon. (299)

LEVER I MATLAGNING mottagas vid Östermalms Matl.-skola, Humlegårdsg. 11. Kursen 3 mån. Närm. upplysn. medd. af föreståndarinnan, fröken A. Rönne. (441)

2 à 3,000 kr.
önskas låna mot liförsäkring à 5,000 som
säkerhet samt fullgod borgen för premiernas
och räntans inbetalande. Svar emotes tack-
samt till »Redbar», Iduns exp. (467)

NU GENAST finnes plats för hushålls-
elev, snäll och anspråklös, i godt landt-
hem. Noggrann undervisning. Priset mo-
derat. »Husmoder», Karlstad p. r. (460)

ETT STILLSAMT, reelt fruntim. får ge-
nast eller till hösten hyra billig, fördel-
aktigt handelslög. om snar anmäl. göres till
»Lägenhet», Bollebygd. På samma ställe
är ock rum för en dugl. och ordentlig kläd-
ningsömmerska. (468)

För 2 betalande landtbrukselever,
som önska teoretisk undervisning, finnes
plats instundande höst hos undertecknad.
Adress Troserum & Eds Bruk.
JOHN NATHORST.

Velocipeder m. m.
realiseras under inköpspris i Hugo Möllers
konkursmassas försäljningslokal, Birger
Jarlsgratan 12. Blott under en kortare tid!
OBS! Lokalen är att hyra från 1 okt.
med div. inventarier. Underåttelser hos
ena godemannen Grosshandl. M. Magnusson,
Birger Jarlsgratan 12, 1 tr., kl. 1—3.
(G. 87833)

i svart, hvitt och kulört, till bal-, sällskaps- och promenadtoaletter i
största urval. Sändas direkt till privatpersoner meter- och styckevis från 50 öre till
20 kr. pr meter.

E. Spinner & Cie,

(föret J. Zürrens Sidenfabrik), Zürich, Schweiz.

Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.

Rekvirera provver!

EN BILDAD FLICKA, språkkunnig och
musikalisk, bosatt i Stockholm, erhåller
strax plats å kontor. Afskrift af betyg m. m.
inlämnas hos C. A. V. Lundholm, Hamn-
gatan 28. (394)

MATMODER i mindre landthush. önskar
bild., praktisk flicka till hjälp från 1
nov. Ord., stadga och friskt humör önsk.
Prät., uppg., fotografi sändes under adress
»1900», Tanum. (394)

EN SNÄLL, proper och villig flicka er-
håller instundande 24 okt. plats å lifligt
bruk som ensamjungfru i familj bestående
af två personer. Den sökande, som bör
vara ytterst ordentlig samt helst kunnig i
matlagning, torde sända betyg och rekommendationer
till Ingeniör J. A. L., Waltholma Bruk, Waltholma.
(348)

BARNFRÖKEN,
kunnig i sömnad, önskas d. 24 okt. för att
sköta 3 små flickor, den yngsta 2 1/2 år.
Svar med betyg och referenser torde lämnas
till Medicinalrådet Wawrinsky, Saltsjö-
baden. (G. 87848)

FÖR BILDAD FLICKA finnes plats i
prostgård på landet för att mot fritt
vivre deltaga i förefallande husliga göromål
och vara frun till sällskap. Svar jämte
fotografi och referenser till Doktorinnan
Schmidt, Hedemora. (454)

PLATS FINNES GENAST för en an-
språklös flicka af god familj. Barnkär,
villig deltaga i alla i hemmet förekomman-
de göromål. Kunnig i klädsömnad samt
något i musik. Fotografi, åldersuppgift,
löneanspråk och porto sändes till »Valborg»,
Venersborg p. r. (451)

FÖR EN BÄTTRE,
barnkär och arbetsam flicka, som vill åtaga
sig att sköta om tvänne barn, finnes instundande
höst plats i familj på landet. Svar jämte
uppgift å lönepretentioner torde sändas
under adress »Tora», poste restante
Millesvik, Vermland. (429)

BILDAD, DUGLIG, anspråklös flicka,
B hurtig och glad samt kunnig i enkel
matlagning, önskas mot fritt vivre snarast
i ett barnlöst, godt o. trefligt hem å vacker
egendom, ej landtbruk, nära stad för att
hjälpa matmodern, som ibland är klen (ner-
vöst), sköta o. tillse detsamma o. i öfrigt
vara sällskap o. medlem af familjen. Vänligt
och godt bemötande. Svar med foto-
grafi till »Trefnad», Lyckeby post. restante.
(438)

Fotografi-Elev

emottages i medio af Sep-
tember. Ettårig kurs. Ar-
vode 500 kr., som erlæg-
ges halfårsvis i förskott.
Hoffotografen C. Rosén,
Drottningg. 10.

PLATSSÖKANDE.

EN 19 ÅRIG, anspråklös flicka, som ge-
nomgått elementarläroverk i Norrk. och
nu sedan 1 år vistats i presthus på landet
och där deltagit i alla inomhus förefallande
göromål, önskar till hösten plats som bi-
träd i hushållet. Ingen eller liten lön be-
gäres. Goda rekommendationer kunna lämnas.
Svar emotes tack samt af »Karin»,
poste restante Norrköping. (459)

SKICKLIG LÄRARINNA söker plats.
Undervisningsvan i svenska ämnen,
språk, musik, handarbeten. Barnkär, enkel.
Svar »Nitisk», Iduns exp. f. v. b. (453)

LÄRARINNA, undervisningsvan i sven-
ska ämnen, språk och något musik, och
som med framgång beredt elever inträde
och flyttning till de allmänna läroverken,
söker plats nu genast. Svar med utsatt lön
till »Nitisk», Iduns exp. (458)

HUSHÅLLERSKEPLATS önskas i un-
gershem till hösten af en ung, praktisk
och duglig flicka, helst i Stockholm. Svar
inom 8 dagar till »Norrländska», Rekarne p. r.,
(461)

EN UNG, förlöfvad flicka önskar i höst
komma i treflig familj i landsorten för
att emot fritt vivre deltaga i inomhus förefallande
göromål. Svar till »22 år», Annonsskontoret Svea, Norrköping.
(Svea 1230)

SKRIFPLATS MOT FRITT VIVRE
hos jurist, präst el. annan ämbetsman önskar
ett fruntimmer med utmärkte refer.
sysselsätt med skrifning, där äg. mycken
vana. Äfven som sällskap; är musik. Svar
snarast till »L. A. H.», Örebro p. r. (464)

PLATS ÖNSKAS af en bättre flicka, kun-
nig i enklare och finare matlagning, bak-
ning, sömnad, handarbeten. Svar »Glad-
lynt», Iduns exp. f. v. b. (452)

VÄRDINNEPLATS sökes till hösten af
ett bildadt, pliktrog, medelålders fruntim-
mer, helst hos enkl. Finnas barn ut-
lofvad om och omsorgsfull vård. Kunnig i
vanliga hushållsgöromål och enkel bokför-
ing. Betyg och goda rekommendationer
kunna lämnas. Svar till »Sparsam», Len-
näs p. r. (420)

EN 21-ÅRIG, föräldralös flicka söker med
första anställning i ett godt hem att gå
frun till handa. Den sökande är äfven vil-
lig utföra skrifarbete, om så önskas. Svar
till »E. hem», Tidningskontoret Tegner-
gatan 18. (427)

PLATS I BÄTTRE FAMILJ
för att lära hushåll önskas af snäll och vil-
lig 24-årig flicka med goda rekommendatio-
ner. Är villig betala för sig. Svar till »24
år», Sv. Telegrambyråns Annonssafdelning,
Stockholm. (S. T. A. 3514)

SMÅSKOLELÄRARINNA önskar snarast
S möjligt plats hos allvarlig familj att
läsa med nybörjare samt att deltaga i in-
om ett hem förekommande göromål. Svar
till »A», Iduns exp. (423)

SOM LÄRARINNA önskar ung flicka,
S som genomgått 8-klassigt läroverk, plats
i familj. Svar till »L. R.», poste restante
Tranås. (445)

I HUSHÅLLSSKOLA eller privat familj i
landsorten önskar ung flicka blifva inacko-
rderad för att grundligt lära sig hushållet.
Svar med utsatt pris till »A. I.», Iduns exp.
(434)

EN UNG, musikalisk flicka, som genom-
gått 8-klassigt läroverk och som är van
att undervisa, önskar till instundande sept.
plats som lärarinna. Svar märkt »S.», Ud-
deholm p. r. (442)

I BILDAD FAMILJ önskas från och med
1 oktober eller senare plats af en ung, bildad
flicka, som genomgått en hushållskurs.
Är villig deltaga i lättare göromål inom
hemmet, hjälpa med skrifgöromål om så
önskas, samt att handla mindre barn vid
de första undervisningsgrunderna. Är kun-
nig i olika slags handarbeten. Lön önskas,
men därvid fästes ej så mycket afseende, som
vid att blifva anedd som medlem af fami-
ljen. Närmare upplysningar lämnas pr
Allmänna telefon n:r 22, Stocksund. (450)

ENGLAND.
Uti bildad, angenäm engelsk-svensk fami-
lji nära London, emottagas en å två unga
flickor till inackordering. Vidare upplys-
ningar lämnar doktorinnan Christenson,
Skara. (455)

INACKORDERING.
Två å tre flickor mottagas till konfirma-
tionsundervisning i prästgård, vackert belä-
gen i mellersta Hallands skogsbygd. Till-
fälle till lärande af hushållsgöromål, om så
önskas. Vidare meddelas från kyrkoherde-
bestället Fridhemsberg. (463)

INACKORDERING PÅ LANDET.
Undervisningskamrat sökes till en 12-årig
flicka i bruksägares hem. Skicklig och musi-
kalisk lärarinna. God omvårdnad. Svar
torde ingifvas till Iduns expedition, ad-
resserat »Hem på landet». (463)

EN ÄLDRE DAM kan till moderat pris
få treflig inackordering pr år i vacker
skogrik trakt af Småland hos ensam änke-
fru. Läget härligt. Musikaliskt hem. Svar
till »Musikvän», Söder p. r. (465)

TVÄNNE FLICKOR kunna erhålla god
inackordering i ett stilla hem.
Ida Gerle, Jakobsbergsgatan 33, 3 tr. (469)

GOD INACKORDERING.
Å större egend. i Söderm., naturskönt be-
lägen vid Saltsjön, hos aktad familj där
ungdom finnes, kunna tvänne unga flickor
erh. god inack. för ar. om så önskas, grundl.
lära hush. Pris 50 kr. pr månad. Prima ref.
Svar till »Godt hem», Jerna. (431)

FAMILJ PÅ LANDET i närheten af
I stad i Östergötland kunna 3 å 4 flickor
få god inackordering till moderat pris och
gives äfven tillfälle, om så önskas, att bi-
träd med vanliga hushållsgöromål.
Svar till »E.», Malmslätt poste restante.
(G. 4277)

INACKORDERING.
Stillsam yngling, helst sådan som ägnar
sig åt studier vid Konstakademien eller vid
teknisk skola, kan erhålla inackordering i
bättre familj. Svar till »H. J. T.», Iduns
exp., Stockholm. (424)

ETT GODT, bildadt hem önskas hel in-
ackordering för en flicka, som den 1
inst. oktober kommer till Stockholm i och
för studier. Bref med uppgift å priset pr
månad torde adresseras till »Hem», Lands-
krona p. r. (432)